

La importància de les vacunes en animals de companyia

Les vacunes de gats i gossos, tenen la mateixa importància que les vacunes en els nens. És fonamental per a la seva salut ja que amb elles prevenim unes malalties que són molt greus i algunes mortals en un gran percentatge de casos.

L'organisme es protegeix davant l'agressió dels microorganismes mitjançant una sèrie de mecanismes i barreres. La majoria de les infeccions externes ocorren sense que ens adonem que s'han produït. Però hi ha algunes bacteris i virus molt perillosos i agressius, davant dels quals les nostres mascotes es defensen molt malament. Per a aquest tipus d'infeccions hi ha vacunes en el mercat tant per a gossos com gats.

Una de les primeres coses que hem de fer quan incorporem una mascota a la família és comprovar en quin estat es troba el seu calendari vacunal. La majoria dels criadors i protectores i lliuren als animals amb algunes vacunes posades però, quan aquesta mascota passa a ser la nostra, hem de començar a responsabilitzar-nos de les seves vacunes.

Què és una vacuna?

Una vacuna és un agent patogen, que bé mort o atenuat (és a dir tractats perquè no tinguin capacitat letal) es fa entrar en contacte amb un organisme per a evitar que aquest pugui patir la malaltia. L'animal receptor de la mateixa i el seu sistema immune que detecten i provoca la creació de defenses contra aquestes malalties. Aquestes defenses no persisteixen sempre en l'organisme, per això és necessari revacunar.

Les principals vacunes que es posen en gossos són contra les següents malalties: Parvovirosis, borm, leptospirosi, hepatitis canina i ràbia. Hi ha altres com la de la tos de les gosses i el coronavirus caní que no són tan importants ja que aquestes malalties no solen ser letals per si.

En gats s'usen vacunes contra els virus del tracte respiratori, leucèmia felina, panleucopenia felina i ràbia en alguns casos.

D'entre totes les vacunes esmentades n'hi ha una que és especial: la ràbia. Aquesta vacuna és obligatòria en la majoria de les comunitats espanyoles i és obligatòria, per treure a la nostra mascota del país.

La ràbia és una malaltia zoonòtica, és a dir és transmissible a l'ésser humà, letal i, encara que Espanya és un país lliure de ràbia, jo aconsello a tots els propietaris de mascotes que l'administrin el seu animal encara que en la seva comunitat no sigui obligatòria.

En el cas dels pacients felins, idealment, abans de vacunar contra la leucèmia caldria fer un test que demostrés que el pacient no és portador de la malaltia.

La vacuna és el més clar exemple de "més val prevenir que curar".

Quan he de vacunar?

Normalment als animals de companyia se solen vacunar els quaranta-cinc dies després del seu naixement, és a dir just després del deslletament, ja que els animals només compten amb els anticossos de la llet materna. És imprescindible vacunar al nostre cadell, ja que el seu sistema immune encara és feble.

Normalment es repeteix la vacunació tres vegades i acaba el programa de vacunació a les 10 o 12 setmanes. Com més aviat aquest el cadell protegit, millor és per a la seva socialització.

Abans de vacunar un cadell cal assegurar-se que no té paràsits interns i que segueix una correcta alimentació ja que podrien alterar el seu estat de salut i produir que la vacuna no tingui tanta eficàcia.

En adults se'ls sol vacunar anualment amb una vacuna multivalent que cobreix totes les malalties importants ja que com hem dit anteriorment les defenses creades pel propi organisme no són per sempre.

La vacunació és vital per evitar que contregui malalties que poden arribar a ser mortals. D'aquesta manera evitem de forma preventiva el possible sofriment a patir i un desemborsament molt més gran quan arriben les mateixes, pel que és recomanable no escatimar en despeses.

Riscos i complicacions

Encara inocular una vacuna és favorable per a la salut del nostre gos, també hem de tenir en compte que, en alguns casos, aquesta vacuna pot tenir efectes adversos per a alguns gossos.

L'ús d'adjuvants en la vacunació de gats contra leucèmia felina està íntimament relacionat amb l'aparició de fibrosarcoma felí. Per tant, si el felí no està exposat a la malaltia i és un animal que té hàbits casolans es suggereix no vacunar. En cas que per exposició sigui indicada la vacunació s'aconsella administrar-la que aquestes situacions es van descriure en un nombre ínfim de casos (un entre milers).

Un dels efectes secundaris més comuns, especialment en els cadells, és la letargia i la febre. Provocant que estigui una mica més decaigut, tingui més son i no vulgui que li molestin.

Un altre efecte advers podria aparèixer en forma de quist, és a dir, d'un paquet endurit a la zona de la injecció. Alguns gossos són molt sensibles a determinades marques de vacunes i altres simplement no s'estan quiets a l'hora de realitzar la punció.

També podria passar que el gos fos al·lèrgic a la vacuna, més concretament als excipients que porta la vacuna inoculada, pel que és important no tornar a utilitzar aquesta marca en concret per als seus revacunacions posteriors.

En casos extrems l'animal pot fins i tot arribar a presentar problemes gastrointestinals i, en casos molt rars, problemes respiratoris i cardiovasculars.